EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2021 03 29
COM(2021) 164 final

2021/0087 (NLE)

Pasiūlymas

# TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

**kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1350, kuriuo Lietuvos Respublikai pagal Reglamentą (ES) 2020/672 suteikiama laikina parama nedarbo rizikai dėl ekstremaliosios situacijos, susijusios su COVID-19 protrūkiu, mažinti**

# AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

## 1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

### • Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Tarybos reglamente (ES) 2020/672 (toliau – SURE reglamentas) nustatyta teisinė sistema, pagal kurią valstybėms narėms, kurios dėl COVID-19 protrūkio patiria didelį ekonomikos sukrėtimą arba kurioms kyla didelė tokio sukrėtimo grėsmė, teikiama Sąjungos finansinė parama. Parama pagal SURE skirta pirmiausia sutrumpinto darbo laiko tvarkos ar panašioms priemonėms, kuriomis siekiama apsaugoti darbuotojus ir savarankiškai dirbančius asmenis ir taip sumažinti nedarbo ir pajamų praradimo mastą, finansuoti, taip pat naudojama kaip papildoma priemonė tam tikroms su sveikata susijusioms priemonėms, visų pirma darbo vietoje, finansuoti.

2020 m. rugsėjo 25 d. Taryba Lietuvai suteikė finansinę paramą, kad papildytų nacionalines pastangas mažinti COVID-19 protrūkio poveikį ir reaguoti į protrūkio socialinius bei ekonominius padarinius darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims.

2021 m. kovo 11 d. Lietuva pateikė naują prašymą dėl Sąjungos finansinės paramos pagal SURE reglamentą.

Pagal SURE reglamento 6 straipsnio 2 dalį Komisija pasikonsultavo su Lietuvos valdžios institucijomis, kad patikrintų, ar dėl COVID-19 pandemijos staiga smarkiai padidėjo faktinės ir numatytos išlaidos, kurios yra tiesiogiai susijusios su Lietuvos darbo rinkos priemonėmis. Padidėjusios išlaidos, dėl kurių prašoma papildomos finansinės paramos, visų pirma yra susijusios su esamomis priemonėmis, nurodytomis Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2020/1350:

(a) subsidijų darbdaviams sistema, pagal kurią siekiama padengti apskaičiuotą darbo užmokestį kiekvienam samdomam darbuotojui, neturėjusiam darbo. Iki 2021 m. sausio 1 d. darbdavys galėjo pasirinkti subsidiją, kuri padengtų 70 % atlyginimo, bet ne daugiau kaip 1,5 minimaliojo darbo užmokesčio, arba 90 % atlyginimo (100 %, jei darbuotojui yra 60 ir daugiau metų), bet ne daugiau kaip vieną minimalųjį darbo užmokestį. Nuo 2021 m. sausio 1 d. darbdavys gali gauti subsidijas, kurios padengtų 100 % atlyginimo, bet ne daugiau kaip 1,5 minimaliojo darbo užmokesčio. Sistemoje dalyvavę darbdaviai turi išlaikyti ne mažiau kaip 50 % savo darbuotojų ne trumpiau kaip tris mėnesius po to, kai baigiasi subsidija darbo užmokesčiui;

(b) sistema, pagal kurią mokamos subsidijos už darbuotojus, kuriems nedarbo laikotarpis buvo nutrauktas, iki šešių mėnesių po jų sugrįžimo į darbą. Priklausomai nuo darbdavio vykdomos ekonominės veiklos, taikoma vienos arba dviejų minimalių darbo užmokesčių riba, ir pirmąjį ir antrąjį mėnesį po sugrįžimo į darbą mokamų subsidijų suma galėtų siekti 100 % darbuotojo atlyginimo, trečiąjį ir ketvirtąjį – 50 %, o penktąjį ir šeštąjį – 30 %. Tos subsidijos gali būti laikomos priemone, panašia į sutrumpinto darbo laiko tvarkos priemones, kaip nurodyta Reglamente (ES) 2020/672, nes jomis siekiama remti darbuotojų pajamas ir padėti išlaikyti esamus darbo santykius;

(c) išmokomis savarankiškai dirbantiems asmenims, įskaitant individualią žemės ūkio veiklą vykdančius asmenis, kurių žemės ūkio valdos ar ūkio ekonominis dydis yra ne mažesnis negu keturi ekonominio dydžio vienetai. 2020 m. išmoka sudarė 257 EUR ir buvo mokama karantino ir ekstremaliosios situacijos laikotarpiu ir dar du po to

ėjusius mėnesius. 2021 m. išmoka sudaro 260 EUR ir yra mokama karantino ir ekstremaliosios situacijos laikotarpiu ir dar vieną mėnesį po to. Išmokos savarankiškai dirbantiems asmenims gali būti laikomos priemone, panašia į sutrumpinto darbo laiko tvarkos priemones, kaip nurodyta Reglamente (ES) 2020/672, nes jomis siekiama apsaugoti savarankiškai dirbančius asmenis ar panašių kategorijų darbuotojus nuo pajamų sumažėjimo ar praradimo.

Lietuva pateikė Komisijai atitinkamą informaciją.

Atsižvelgdama į turimus įrodymus, Komisija siūlo Tarybai priimti įgyvendinimo sprendimą suteikti Lietuvai finansinę paramą pagal SURE reglamentą pirmiau nurodytoms priemonėms remti.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Šis pasiūlymas visiškai atitinka Tarybos reglamentą (ES) 2020/672, pagal kurį teikiamas pasiūlymas.

Šis pasiūlymas papildo kitą Sąjungos teisės priemonę, kuria teikiama parama valstybėms narėms ištikus nelaimei, – 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą (toliau – Reglamentas (EB) Nr. 2012/2002). Kovo 30 d. priimtas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2020/461, kuriuo ta priemonė iš dalies keičiama siekiant išplėsti jos taikymo sritį į ją įtraukiant didelio masto ekstremaliąsias visuomenės sveikatos situacijas ir apibrėžti konkrečius tinkamus finansuoti veiksmus.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Pasiūlymas yra dalis įvairių priemonių, parengtų reaguojant į dabartinę COVID-19 pandemiją, tokių kaip Atsako į koronaviruso grėsmę investicijų iniciatyva, ir papildo kitas priemones, kuriomis remiamas užimtumas, pavyzdžiui, Europos socialinį fondą ir Europos strateginių investicijų fondą (ESIF) / „InvestEU“. Šis pasiūlymas, kuriuo suteikiama galimybė skolinti ir skolintis siekiant šiuo konkrečiu COVID-19 protrūkio atveju paremti valstybes nares, veiks kaip antroji gynybos linija: pagal jį bus finansuojamos sutrumpinto darbo laiko tvarkos ir panašios priemonės, padedančios apsaugoti darbo vietas ir taip nuo nedarbo rizikos apsaugoti darbuotojus ir savarankiškai dirbančius asmenis.

## 2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

Šios priemonės teisinis pagrindas yra Tarybos reglamentas (ES) 2020/672.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Pasiūlymas parengtas atsižvelgiant į valstybės narės prašymą ir parodo Europos solidarumą, valstybėms narėms, nukentėjusioms nuo COVID-19 protrūkio, teikiant Sąjungos finansinę paramą laikinų paskolų forma. Kaip antroji gynybos linija, tokia finansinė parama laikinai padeda vyriausybėms finansuoti padidėjusias viešąsias išlaidas, susijusias su sutrumpinto darbo laiko tvarkos ir panašiomis priemonėmis, siekiant padėti apsaugoti darbo vietas ir taip nuo nedarbo ir pajamų praradimo rizikos apsaugoti darbuotojus ir savarankiškai dirbančius asmenis.

Tokia parama padės nukentėjusiems gyventojams, taip pat padės sušvelninti tiesioginį socialinį ir ekonominį dabartinės COVID-19 krizės poveikį.

- **Proporcingumo principas**

Pasiūlymas atitinka proporcingumo principą. Juo neviršijama to, kas būtina priemonės tikslams pasiekti.

## 3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Kadangi pasiūlymą reikėjo parengti skubiai, kad Taryba spėtų laiku jį priimti, surengti konsultacijų su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo įmanoma.

- **Poveikio vertinimas**

Kadangi pasiūlymas yra skubus, poveikio vertinimas nebuvo atliktas.

## 4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Komisija turėtų galėti sudaryti sutartis dėl skolinimosi finansų rinkose, kad perskolintų tokias lėšas finansinės paramos pagal priemonę SURE prašančiai valstybei narei.

Be valstybių narių teikiamų garantijų, sistemoje įtvirtintos kitos apsaugos priemonės, užtikrinančios jos finansinį patikimumą:

- griežtas ir konservatyvus požiūris į finansų valdymą;
- paskolų portfelio sudarymas apribojant koncentracijos riziką, metinę poziciją ir pernelyg didelę poziciją atskirų valstybių narių atžvilgiu, kartu užtikrinant, kad pakankamai išteklių būtų galima suteikti toms valstybėms narėms, kurioms jų labiausiai reikia, ir
- galimybės refinansuoti skolą.

2021/0087 (NLE)

Pasiūlymas

# TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

## kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1350, kuriuo Lietuvos Respublikai pagal Reglamentą (ES) 2020/672 suteikiama laikina parama nedarbo rizikai dėl ekstremaliosios situacijos, susijusios su COVID-19 protrūkiu, mažinti

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2020 m. gegužės 19 d. Tarybos reglamentą (ES) 2020/672 dėl Europos laikinos paramos priemonės nedarbo rizikai dėl ekstremaliosios situacijos, susijusios su COVID-19 protrūkiu, mažinti (SURE) sukūrimo[1], ypač į jo 6 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) 2020 m. rugsėjo 25 d. Taryba, atsižvelgdama į Lietuvos 2020 m. rugpjūčio 7 d. prašymą, kaip paskolą, kuri neviršija 602 310 000 EUR ir kurios ilgiausias vidutinis grąžinimo terminas – 15 metų, suteikė Lietuvai finansinę paramą, kad papildytų nacionalines pastangas mažinti COVID-19 protrūkio poveikį ir reaguoti į protrūkio socialinius bei ekonominius padarinius darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims;

(2) paskola skirta Lietuvos priimtoms sutrumpinto darbo laiko sistemoms ir panašioms priemonėms finansuoti, kaip nurodyta Tarybos įgyvendinimo sprendime (ES) 2020/1350[2];

(3) COVID-19 protrūkis tebėra imobilizavęs didelę Lietuvos darbo jėgos dalį. Dėl to Lietuvoje staiga smarkiai padidėjusios viešosios išlaidos, susijusios su Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2020/1350 3 straipsnio a ir b punktuose nurodytomis priemonėmis, vis dar nesumažėjo;

(4) COVID-19 protrūkis ir išskirtinės priemonės, kurias 2020 ir 2021 m. Lietuva įgyvendino siekdama suvaldyti protrūkį ir jo socialinį, ekonominį bei su sveikata susijusį poveikį, turėjo ir vis dar turi didžiulį poveikį viešiesiems finansams. Pagal Komisijos 2020 m. rudens prognozę buvo numatyta, kad iki 2020 m. pabaigos Lietuvos valdžios sektoriaus deficitas ir skola sudarys atitinkamai 8,4 % ir 47,2 % bendrojo vidaus produkto (BVP). Prognozuojama, kad 2021 m. Lietuvos valdžios sektoriaus deficitas ir skola sudarys atitinkamai 6,0 % ir 50,7 % BVP. Remiantis Komisijos 2021 m. tarpine žiemos prognoze numatoma, kad 2021 m. Lietuvos BVP padidės 2,2 %;

[1] OL L 159, 2020 5 20, p. 1.

[2] 2020 m. rugsėjo 25 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1350, kuriuo Lietuvos Respublikai pagal Reglamentą (ES) 2020/672 suteikiama laikina parama nedarbo rizikai dėl ekstremaliosios situacijos, susijusios su COVID-19 protrūkiu, mažinti, OL L 314, 2020 9 29, p. 35.

(5) 2021 m. kovo 11 d. Lietuva paprašė papildomos 354 950 000 EUR Sąjungos finansinės paramos, kad galėtų toliau papildyti 2020 ir 2021 m. nacionalines pastangas mažinti COVID-19 protrūkio poveikį ir reaguoti į protrūkio socialinius bei ekonominius padarinius darbuotojams ir savarankiškai dirbantiems asmenims. Visų pirma tai susiję su 6–8 konstatuojamosiose dalyse nurodytomis priemonėmis;

(6) 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatyme Nr. XII-2470 su 2020 m. pakeitimais[3], kaip nurodyta Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2020/1350 3 straipsnio a punkte, Lietuva, kaip paramą ekstremaliosios situacijos ar karantino laikotarpiu, nustatė subsidijų darbdaviams sistemą, pagal kurią siekiama padengti apskaičiuotą darbo užmokestį kiekvienam samdomam darbuotojui, neturėjusiam darbo. Iki 2021 m. sausio 1 d. darbdavys galėjo pasirinkti subsidiją, kuri padengtų 70 % atlyginimo, bet ne daugiau kaip 1,5 minimaliojo darbo užmokesčio, arba 90 % atlyginimo (100 %, jei darbuotojui yra 60 ir daugiau metų), bet ne daugiau kaip vieną minimalųjį darbo užmokestį. Nuo 2021 m. sausio 1 d. darbdavys gali gauti subsidijas, kurios padengtų 100 % atlyginimo, bet ne daugiau kaip 1,5 minimaliojo darbo užmokesčio. Sistemoje dalyvavę darbdaviai turi išlaikyti ne mažiau kaip 50 % savo darbuotojų ne trumpiau kaip tris mėnesius po to, kai baigiasi subsidija darbo užmokesčiui;

(7) pagal 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymą Nr. XII-2470 su 2020 m. pakeitimais, kaip nurodyta Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2020/1350 3 straipsnio a punkte, subsidijos taip pat mokėtos už darbuotojus, kuriems nedarbo laikotarpis buvo nutrauktas[4], iki šešių mėnesių po jų sugrįžimo į darbą. Priklausomai nuo darbdavio vykdomos ekonominės veiklos, taikoma vienos arba dviejų minimalių darbo užmokesčių riba, ir pirmąjį ir antrąjį mėnesį po sugrįžimo į darbą mokamų subsidijų suma galėtų siekti 100 % darbuotojo atlyginimo, trečiąjį ir ketvirtąjį – 50 %, o penktąjį ir šeštąjį – 30 %. Tos subsidijos gali būti laikomos priemone, panašia į sutrumpinto darbo laiko tvarkos priemones, kaip nurodyta Reglamente (ES) 2020/672, nes jomis siekta remti darbuotojų pajamas ir padėti išlaikyti esamus darbo santykius;

(8) kaip nurodyta Įgyvendinimo sprendimo (ES) 2020/1350 3 straipsnio b punkte, valdžios institucijos taip pat pradėjo skirti išmokas savarankiškai dirbantiems asmenims, įskaitant individualią žemės ūkio veiklą vykdančius asmenis, kurių žemės ūkio valdos ar ūkio ekonominis dydis yra ne mažesnis negu keturi ekonominio dydžio vienetai. Ši priemonė iš dalies pakeista 2020 m.[5] 2020 m. išmoka sudarė 257 EUR ir buvo mokama karantino ir ekstremaliosios situacijos laikotarpiu ir dar du po to ėjusius mėnesius. 2021 m. išmoka sudaro 260 EUR ir yra mokama karantino ir ekstremaliosios situacijos laikotarpiu ir dar vieną mėnesį po to. Išmokos savarankiškai dirbantiems asmenims gali būti laikomos priemone, panašia į sutrumpinto darbo laiko tvarkos priemones, kaip nurodyta Reglamente (ES) 2020/672, nes jomis siekiama apsaugoti savarankiškai dirbančius asmenis ar panašių kategorijų darbuotojus nuo pajamų sumažėjimo ar praradimo;

(9) Lietuva atitinka Reglamento (ES) 2020/672 3 straipsnyje nustatytas finansinės paramos prašymo sąlygas. Lietuva pateikė Komisijai tinkamų įrodymų, kad faktinės ir

---

[3] 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su pakeitimais, padarytais 2020 m. kovo 17 d. Įstatymu Nr. XIII-2822, 2020 m. balandžio 7 d. Įstatymu Nr. XIII-2846, 2020 m. birželio 4 d. Įstatymu Nr. XIII-3005 ir 2020 m. gruodžio 23 d. Įstatymu Nr. XIV-131, 41 straipsnio 2-1 dalis.

[4] 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su pakeitimais, padarytais 2020 m. gegužės 7 d. Įstatymu Nr. XIII-2822 ir 2020 m. birželio 4 d. Įstatymu Nr. XIII-3005, 41 straipsnio 2-4 dalis.

[5] 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su pakeitimais, padarytais 2020 m. kovo 17 d. Įstatymu Nr. XIII-2822, 2020 m. balandžio 7 d. Įstatymu Nr. XIII-2846, 2020 m. balandžio 30 d. Įstatymu Nr. XIII-2877 ir 2020 m. gruodžio 3 d. Įstatymu Nr. XIV-35, 5-1 straipsnis.

numatomos viešosios išlaidos nuo 2020 m. vasario 1 d. padidėjo 1 101 607 198 EUR dėl nacionalinių priemonių, kurių imtasi siekiant sumažinti socialinį ir ekonominį COVID-19 protrūkio poveikį. Tai staigus ir smarkus padidėjimas, nes jis taip pat susijęs su esamų nacionalinių priemonių, tiesiogiai susijusių su sutrumpinto darbo laiko tvarkos ir panašiomis priemonėmis, taikomomis didelei įmonių ir darbo jėgos daliai Lietuvoje, pratęsimu. Sąjungos lėšomis Lietuva finansavo 144 347 198 EUR išaugusių išlaidų;

(10) Komisija pagal Reglamento (ES) 2020/672 6 straipsnį pasikonsultavo su Lietuva ir patikrino, ar staiga smarkiai padidėjo faktinės ir numatytos viešosios išlaidos, tiesiogiai susijusios su sutrumpinto darbo laiko tvarkos ir panašiomis priemonėmis, nurodytomis 2021 m. kovo 11 d. prašyme;

(11) todėl finansinė parama turėtų būti suteikta siekiant padėti Lietuvai mažinti didelio ekonomikos sukrėtimo, kurį sukėlė COVID-19 protrūkis, socialinį ir ekonominį poveikį. Sprendimus dėl paramos dalių ir dalinių išmokų terminų, dydžio ir išmokėjimo Komisija turėtų priimti glaudžiai bendradarbiaudama su nacionalinėmis institucijomis;

(12) į šį sprendimą Lietuva ir Komisija turėtų atsižvelgti paskolos susitarime, nurodytame Reglamento (ES) 2020/672 8 straipsnio 2 dalyje;

(13) šis sprendimas neturėtų daryti poveikio procedūrų, kurios gali būti pradėtos dėl vidaus rinkos veikimo iškraipymo, ypač pagal Sutarties 107 ir 108 straipsnius, rezultatams. Jis nėra viršesnis už reikalavimą, kad valstybės narės praneštų Komisijai apie galimos valstybės pagalbos atvejus pagal Sutarties 108 straipsnį;

(14) Lietuva turėtų reguliariai informuoti Komisiją apie planuojamų viešųjų išlaidų įvykdymą, kad Komisija galėtų įvertinti, kokiu mastu Lietuva įvykdė tas išlaidas;

(15) sprendimas suteikti finansinę paramą priimtas atsižvelgiant į esamus ir numatomus Lietuvos poreikius, taip pat į kitų valstybių narių pagal Reglamentą (ES) 2020/672 jau pateiktus ar numatomus pateikti finansinės paramos prašymus, taikant vienodo požiūrio, solidarumo, proporcingumo ir skaidrumo principus,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

*1 straipsnis*

Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1350 iš dalies keičiamas taip:

(1) 2 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

(a) 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Sąjunga suteikia Lietuvai paskolą, kuri neviršija 957 260 000 EUR. Ilgiausias vidutinis paskolos grąžinimo terminas – 15 metų.“;

(b) 4 dalis pakeičiama taip:

„4. Pirma dalis išmokama įsigaliojus Reglamento (ES) 2020/672 8 straipsnio 2 dalyje numatytam paskolos susitarimui. Visos kitos dalys išmokamos atsižvelgiant į tokio paskolos susitarimo sąlygas arba atitinkamais atvejais įsigaliojus jo priedui arba iš dalies pakeistam Lietuvos ir Komisijos sudarytam paskolos susitarimui.“;

(2) 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„*3 straipsnis*

Lietuva gali finansuoti šias priemones:

(a) subsidijas darbo užmokesčiui nedarbo laikotarpiu, kaip numatyta 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su 2020 m. pakeitimais 41 straipsnyje;

(b) subsidijas darbo užmokesčiui po nedarbo laikotarpio, kaip numatyta 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su 2020 m. pakeitimais 41 straipsnyje;

(c) išmokas savarankiškai dirbantiems asmenims, kaip numatyta 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su 2020 m. pakeitimais 5-1 straipsnyje;

(d) išmokas individualią žemės ūkio veiklą vykdantiems asmenims, kaip numatyta 2016 m. birželio 21 d. Užimtumo įstatymo Nr. XII-2470 su 2020 m. pakeitimais 5-2 straipsnyje.“;

(3) 4 straipsnis pakeičiamas taip:

„*4 straipsnis*

1. Lietuva ne vėliau kaip 2021 m. kovo 30 d., o po to – kas šešis mėnesius informuoja Komisiją apie numatytų viešųjų išlaidų įvykdymą, kol tos numatytos viešosios išlaidos bus visiškai įvykdytos.

2. Jei 3 straipsnyje nurodytos priemonės grindžiamos numatytomis viešosiomis išlaidomis ir joms taikomas įgyvendinimo sprendimas, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1350, Lietuva per 6 mėnesius nuo to sprendimo priėmimo datos, o po to – kas 6 mėnesius informuoja Komisiją apie numatytų viešųjų išlaidų įvykdymą, kol tos numatytos viešosios išlaidos bus visiškai įvykdytos.“

*2 straipsnis*

Šis sprendimas skirtas Lietuvos Respublikai.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu*
*Pirmininkas*